

Sygn. akt IV U 266/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 lutego 2012 roku nr I (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się J. W. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lutego 2012 r. na okres jednego roku.

Sygn. akt IVU 266/12

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 21 maja 2013 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 20 lutego 2013 r. odmówił J. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 10.02.2012 r. został uznany za zdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji J. W. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniósł, iż jego stan zdrowia nie uległ poprawie a wręcz pogorszeniu, jest w stałym leczeniu i nie jest w stanie podjąć pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. urodzony (...), z wykształceniem zawodowym monter izolacji, pracował jako monter izolacji, pracownik gospodarczy, pracownik fizyczny. Od dnia 31.08.1994 r. do 31.10.1998 r. pobierał rentę początkowo rentę inwalidzką III grupy, a następnie od 01.02.2006 r. od 31.01.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 05.01.2012 r. ponownie wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 05.01.2012 r. –k. 295 ar czII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. W. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu interny, kardiologii, dermatologii, endokrynologii, neurologii i reumatologii i pulmonologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli kardiolog i internista rozpoznali u J. W.:

- łuszczycę skóry gładkiej i owłosionej skóry głowy,
- nadciśnienie tętnicze z wydolnym układem krążenia, bez udokumentowanych zmian narządowych,
- cukrzycę typu 2 w trakcie leczenia doustnego,
- zespół metaboliczny,
- nadwagę,
- przebytą gruźlicę płuc w 1994 r.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli w ramach reprezentowanych przez siebie specjalności nie uznali odwołującego za niezdolnego do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, nadciśnienie tętnicze, na które odwołujący leczy się od 10 lat przebiega z wydolnym układem krążenia. Nad polami płucnymi i sercem nie stwierdzono obecności patologicznych zmian osłuchowych. Także cukrzyca leczona doustnie nie czyni go niezdolnym do pracy.

/dowód : opinia sądowo-lekarska z dnia – k. 7-9 as/.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły dermatolog rozpoznał u J. W.:

- łuszczycę pospolitą skóry gładkiej i owłosionej skóry głowy.

Z tego powodu odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo na okres 1 roku od ustania dotychczasowych świadczeń tj. od dnia 01.02.2012 r. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od 1994 r. leczony jest z powodu łuszczycy zwykłej o różnym stopniu nasilenia. Choroba skóry głównie w związku ze zmianami na rękach była zasadniczą przyczyną orzekania o częściowej niezdolności do pracy od 01.02.2006 r. odwołujący z powodu łuszczycy był kilka razy hospitalizowany na oddziale dermatologicznym, ostatni raz w marcu 2011 r. leczenie ambulatoryjne było kontynuowane w poradni dermatologicznej w D., gdzie w 2011 r. miał udzielonych 9 porad, a do lipca 2012 . 7 porad. Aktualny stan skóry z obecnością nadmiernego rogowacenia, złuszczenia oraz zmian zapalnych, zwłaszcza na rękach, powoduje, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo na okres 1 roku od 01.02.2012 r.

/dowód : opinia sądowo-lekarska z dnia – k. 19-21 as/.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły endokrynolog rozpoznał u odwołującego:

- cukrzycę typu II wyrównaną metabolicznie, bez powikłań.

Z tego powodu odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, cukrzyca u odwołującego jest wyrównana metabolicznie, bez cech makro i mikroangiopatii, bez wtórnych cech uszkodzenia innych narządów. Nie stwierdza się nefropatii, neuropatii cukrzycowej. Terapia dwoma doustnymi dawkami leku przeciwcukrzycowego prawidłowo kontroluje glikemię.

/dowód : opinia sądowo-lekarska z dnia – k. 28-31 as/.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli neurolog i reumatolog rozpoznali u J. W.:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku szyjnym z okresowymi bólami kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa,
- szpotawość kolan bez upośledzenia funkcji kolan,
- płaskostopie,
- zawroty głowy w wywiadzie.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli w ramach reprezentowanych przez siebie specjalności nie uznali odwołującego za niezdolnego do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, w badaniu nie stwierdza się istotnych zmian patologicznych poza koślawością kolan i płaskostopiem. Sprawny ruchowo. Ruchomość kręgosłupa prawidłowa. Płaskostopie wymaga zaopatrzenia ortopedycznego, ale nie stanowi o niezdolności do pracy. Szpotawość kolan może świadczyć o początkowych zmianach zwyrodnieniowych stawów kolanowych. Obecnie schorzenie to nie upośledza funkcji stawów kolanowych. Odwołujący leczony jest w poradni neurologicznej z rozpoznaniem zespołu bólowego odcinka szyjnego kręgosłupa. Badanie rtg kręgosłupa szyjnego wskazuje na niewielką niestabilność w odcinku szyjnym kręgosłupa. Obecnie badaniem neurologicznym nie stwierdza się cech niedowładu. Nie ma podstaw do orzekania długotrwałej niezdolności do pracy z przyczyn neurologicznych i reumatologicznych.

/dowód : opinia sądowo-lekarska z dnia – k. 45-48 as/.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły pulmonolog rozpoznał u odwołującego:

- przebytą gruźlicę płuc w 1994 r.

Z tego powodu odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, przebyta gruźlica płuc w 1994 r. nie spowodowała niewydolności oddechowej. Odwołujący został wyleczony i wymaga tylko okresowych kontroli w poradni pulmonologicznej.

/dowód : opinia sądowo-lekarska z dnia – k. 63-65 as/.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, reumatologii, endokrynologii, pulmonologii, interny, dermatologii i kardiologii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowe opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjaliści wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Ich opinie są spójne i udzielają odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania. W szczególności Sad oparł się na opinii biegłego dermatologa, który uznał odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 1 roku od 01.02.2012 r. tj. od daty ustania dotychczasowych świadczeń.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Pracy Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 20 lutego 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza dermatologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż J. W. z uwagi na obecne schorzenia spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy jako pracownik fizyczny okresowo, na okres 1 roku od dnia 01.02.2012 r. Odwołujący ma wykształcenie zawodowe monter izolacji pracował jako monter izolacji, pracownik gospodarczy. Należy zatem stwierdzić, że obecnie odwołujący utracił zdolność pracy we wskazanych zawodach z uwagi na łuszczyce popielitą skóry gładkiej i owłosionej skóry głowy. Aktualny stan skóry z obecnością nadmiernego rogowacenia, złuszczenia oraz zmian zapalnych, zwłaszcza na rękach, powoduje, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo na okres 1 roku od 01.02.2012 r.

Przekwalifikowanie odwołującego do innej pracy biorąc pod uwagę jego wiek (skończył 46 lat), wykształcenie i stan zdrowia nie jest możliwe i celowe. J. W. jest z powodu naruszenia sprawności organizmu częściowo niezdolny do pracy,

ponieważ w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji tj. pracownik fizyczny (art.12 ust 3).

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 20 lutego 2012 r. przyznając J. W. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.02.2012 r. na okres 1 roku.